

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 11Nt/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215010073
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4215010073.2

Uznesenie

Okresný súd Komárno v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ivana, prísediacich Heleny Szabóovej a Heleny Pajdovej v trestnej veci odsúdeného Z. K. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom v Komárne dňa 29.9.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného Z. K., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., gen. D. č. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 3T/127/2010-135 zo dňa 4.8.2011 z a m i e t a, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 3T/127/2010-135 zo dňa 4.8.2011 bol odsúdený Z. K. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona (v bode I.) a z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona (v bode II.) na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozsudku.

Za to, ako aj za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 14T/36/2011-317 zo dňa 23.6.2011, právoplatným v deň vyhlásenia a prečin sprenevery vo forme účasti podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/126/2010 zo dňa 29.10.2010, právoplatný dňa 13.11.2010 a bol mu uložený pri aplikácii § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 2 mesiace so zaradením podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pri súčasnom zrušení rozsudku tunajšieho súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 14T/36/2011 vo výroku o treste a naň obsahovo nadväzujúcich výrokov, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súčasne mu bolo uložené ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie a ochranný dohľad na dobu 1 rok.

Odsúdený písomným podaním zo dňa 17.2.2015, doplneným dňa 22.6.2015 a dňa 19.9.2016 žiadal o povolenie obnovy konania v posudzovanej trestnej veci. Návrh na povolenie obnovy konania odsúdený odôvodnil v podstate tým, že je tu nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 428/2012 Z. z. v

dôsledku ktorého časť ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona upravujúceho tzv. asperačnú zásadu stratila účinnosť pre rozpor s Ústavou Slovenskej republiky, pričom v pôvodnom konaní mu bol v dôsledku asperačnej zásady v znení účinnom pred uvedeným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky uložený neprímerane prísny trest. Tiež uviedol, že pokiaľ jeho rovnaký návrh na povolenie obnovy konania bol zamietnutý uznesením Okresného súdu Komárno č. k. 1Nt/18/2013-47 zo dňa 10.4.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 1Tos/67/2014-61 zo dňa 30.6.2014 z dôvodu, že v jeho prípade pri použití asperačnej bolo zároveň použité ustanovenie § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, čo vylučuje povolenie obnovy konania (bod III. Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 44/2013) je tu nová skutočnosť a to uznesenie pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky PLz. ÚS 2/2014 zo dňa 7.5.2014 na základe ktorého je potrebné povoliť obnovu konania aj v jeho prípade bez ohľadu na použitie § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona (v znení účinnom do 21.12.2012) ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 odsek 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. novembra 2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011 č. 428/2012 Z. z. v § 41 odsek 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, alebo nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 44/2013 z 26. novembra 2013 na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku o obnove konania v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011, týkajúcim sa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, časti za bodkočiarkou:

I. Ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, pretože nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z tohto dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t. j. na základe § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

II. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 odsek 1 Trestného poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

III. Ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 odsek 1 alebo odsek 2 písmeno a) až c) alebo písmeno e) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 z 21. decembra 2012, sa nepoužije.

Dňa 7.5.2014 plénum Ústavného súdu Slovenskej republiky uznesením PLz. ÚS 2/2014 prijalo stanovisko, že bod II. stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013, ktoré súvisí s aplikáciou nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.12.2012 (nález o asperačnej zásade), zabezpečuje dotknutým fyzickým osobám plnohodnotnú ochranu ich základných práv a slobôd a preto je v plnom rozsahu aplikovateľný nie len v konaniach pred všeobecnými súdmi, ale aj v konaniach pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Po oboznámení sa s návrhom odsúdeného a spisovým materiálom vo veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 3T/127/2010 možno konštatovať, že odsúdenému bol ukladaný trest odňatia slobody aj za použitia tzv. asperačnej zásady podľa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení, ktoré nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky bolo označené ako protiústavné, čo malo za následok stratu účinnosti časti tohto ustanovenia, čím vznikol dôvod obnovy konania s poukazom na § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. Zo spisového materiálu však na druhej strane vyplýva, že pri súčasnej aplikácii ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona bol trest ukladaný aj za použitia ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, kedy sa odsúdenému trest ukladal pod dolnou hranicou trestu stanovenou Trestným zákonom.

S poukazom na vyššie uvedené, ako aj stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 44/2013 bod III., skutočnosti uvedené v § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. sú dôvodom na povolenie obnovy konania, avšak nie v tom prípade, ak bolo použité ustanovenie § 39 odsek 1 alebo odsek 2 písmeno a) až písmeno c) alebo písmeno e) Trestného zákona, pričom práve v tomto konkrétnom prípade bol trest odňatia slobody odsúdenému ukladaný za použitia § 39 odsek 1 Trestného zákona. Pokiaľ odsúdený poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky PLz. ÚS 2/2014 zo dňa 7.5.2014 ako na novú skutočnosť, jedná sa o stanovisko na zjednotenie odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu, pričom plénum ústavného súdu sa vyjadrovalo len k bodu II. stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 44/2013 (K právnemu názoru tam uvedenému). Predmetným uznesením však nebolo v ostatných bodoch (bod I. až III.) toto stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky označené za protiústavné, či inak dotknuté. V zmysle zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov Najvyšší súd Slovenskej republiky zjednocuje judikatúru súdov nižšieho stupňa tak, že zaujíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných predpisov, pričom právny názor vyslovený v takomto stanovisku je pre súd nižšieho stupňa záväzný, pričom ani v tejto súvislosti nebolo zistené, že predmetné stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 44/2013 bolo nejakým spôsobom zmenené alebo k danej otázke by bolo prijaté novšie, iné, preto súd aj s poukazom na bod III. tohto stanoviska návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia na tomto súde.